

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227776
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227776.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni: U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom č. d. XX, XXX XX Y. U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. leginárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Advokátskej kancelárie, ul. Sov. hrdinov 163/66 Svidník, v konaní o zaplatenie 442,85 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/171/2013-81 zo dňa 22.10.2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 39,14 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom vo Svidníku, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje.

Navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresným súdom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 110,91 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne špecifikovaným vo výroku predmetného rozsudku; vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) v nadväznosti na ust. § 150 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 39,14 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom vo Svidníku.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 4. 12. 2013 do výroku o trovách konania vedľajší účastník na strane odporkyne odvolal a v podaní zo dňa 4. 12. 2013 proti výroku o trovách konania odvolal aj navrhovateľ. Vedľajší účastník na strane odporkyne v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru neexistujú výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by v danom prípade umožňovali aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP. Zdôraznil, že v súdnej veci bola aktivita združenia na sto percent účelná. Už to, že navrhovateľ si masovo uplatňuje zakázanú zmluvnú pokutu, bráni podľa názoru vedľajšieho účastníka aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 OSP v prospech navrhovateľa. V súvislosti s aplikáciou ust. § 150 ods. 1 OSP poukázal vedľajší účastník na strane odporkyne na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/67/2010 z 09.06.2010, podľa obsahu ktorého „aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP pri rozhodovaní a náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie nároku na náhradu trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Musí

však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takého rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. Ustanovenie § 150 ods. 1 OSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadať. Ust. § 150 ods. 1 OSP potom nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania“. Vedľajší účastník na strane odporkyne poukázal ďalej v odvolaní na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Košiciach, v Trenčíne, v Prešove a v Nitre s tým, že uvedenými rozhodnutiami chcel podporiť svoj právny názor o tom, že okresný súd nesprávne rozhodol o trovách vedľajšieho účastníka, keď aplikoval ust. § 150 ods. 1 OSP. V závere odvolania vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu zmenil tak, že prizná vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne plnú náhradu trov konania v uplatnenej výške a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré žiadal uhradiť na účet jeho právneho zástupcu - JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom vo Svidníku.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14C/171/2013 zo dňa 22.10.2013 v rozsahu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov právneho zastúpenia uviedol, že podáva odvolanie v zmysle ust. § 201 OSP v spojení s ust. § 204 ods. 1 OSP proti rozsudku okresného súdu v rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, ktoré odôvodňuje v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP tým, že rozhodnutie okresného súdu v časti trov vedľajšieho účastníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Následne navrhovateľ pod bodom II až VIII odvolania, rozpísal dôvody odvolania tak, že poukázal na ust. § 142 OSP, pričom zdôraznil, že v zmysle uvedeného ustanovenia súd prizná účastníkovi konania náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Uviedol, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom pojem účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú podľa navrhovateľa tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako je napríklad zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Podľa názoru navrhovateľa trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatnil vedľajší účastník na strane odporkyne, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva žalovaného spotrebiteľa. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľov. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa jeho vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, t. j. ochrana práv spotrebiteľov, či už v súdnom alebo v správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo podľa navrhovateľa vytvorenie možností na to, aby mohli tieto združenia vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať náhradu trov právneho zastúpenia, podľa navrhovateľa priznáva, že odporkyni neposkytol pomoc pri ochrane jej práv ako spotrebiteľa, čo je základným poslaním združenia na ochranu spotrebiteľov. Z uvedeného podľa názoru navrhovateľa vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel, o akú právnu vec ide. Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal podľa navrhovateľa iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa v konaní. Preto podľa názoru navrhovateľa vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, keď vo svojom vyjadrení tak, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku. Navrhovateľ v odvolaní ďalej zdôraznil, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, čo podľa názoru navrhovateľa vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník v konaní s takýmto vstupom

súhlasí. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktoré sa zúčastnia konania nie je podľa navrhovateľa možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 OSP. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd podľa ust. § 220 OSP rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporkyne trovy konania neprizná a aby zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 39,14 €, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporov neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 €, od tohto okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 93 ods. 4, veta prvá OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 18, veta prvá OSP, účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

Zo spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpil do konania oznámením o vstupe do konania v podaní zo dňa 18. 12. 2012, kde žiadal, aby mu súd doručil návrh na začatie konania s prílohami.

V podaní zo dňa 11. 4. 2013 sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril k žalobnému návrhu, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami daného konkrétneho sporu.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne odvolací súd konštatuje, že rozsudok okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 39,14 € vecne správny. Pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa, že trovy vedľajšieho účastníka na strane odporkyne boli vynaložené neúčelne, bez príčinnej súvislosti s výsledkom konania, odvolací súd uvádza, že takáto argumentácia navrhovateľa je neopodstatnená. Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne relevantné okolnosti, na základe ktorých by súd nemal priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia. Tak ako bolo vyššie konštatované, vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobnému návrhu reagoval konkrétne na obsah žalobného návrhu, jeho vyjadrenie nie je v žiadnom prípade paušálne a z jeho obsahu je zrejmé, že ho podal až po oboznámení sa s obsahom žaloby a s prílohami k žalobe, teda vynaložil potrebnú odbornú starostlivosť pri obrane práv žalovaného spotrebiteľa. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka tak nemožno v žiadnom prípade vyhodnotiť ako neúčelne vynaložené trovy konania, pretože procesné úkony vedľajšieho účastníka vykonané prostredníctvom jeho právneho zástupcu viedli v konečnom dôsledku k úspechu odporkyne v konaní. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že združenie na ochranu spotrebiteľov by malo byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť žalovaným spotrebiteľom právnu pomoc v spotrebiteľských právnych veciach a teda pokiaľ sa dalo združenie

zastúpiť advokátom sú jeho trovy právneho zastúpenia neúčelne vynaložené, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS/2257/08 zo dňa 07.07.2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že „vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nemožno prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali odlišné postavenie, a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať.“ V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd aj na ust. § 93 ods. 4 OSP, v zmysle znenia ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, čo znamená, že rovnako ako navrhovateľ aj vedľajší účastník konania má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom a v nadväznosti na to, má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia; opačný názor by bol v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania vyjadrenej v ust. § 18 OSP. K ostatným odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza, že zákon (Občianky súdny poriadok v ust. § 93 ods. 2) vstup združenia na ochranu spotrebiteľov do konania ako právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) priamo predpokladá, keďže z ust. § 93 ods. 3 OSP vyplýva, že uvedená právnická osoba môže vstúpiť do konania aj z vlastného podnetu, čo znamená, že nie je potrebný súhlas hlavného účastníka konania, na podporu ktorého má v konaní vystupovať (v tomto prípade žalovaného spotrebiteľa).

Z vyššie uvedeného textu je zrejmé, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu v časti trov vedľajšieho účastníka podal aj vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý nesúhlasil s tým, že okresný súd na rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka aplikoval ust. § 150 ods. 1 OSP, preto odvolací súd preskúmal správnosť záverov okresného súdu v odvolaní dotknutej časti trov konania aj z hľadiska odvolacích námietok vedľajšieho účastníka, pričom dospel k záveru, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku v časti trov vedľajšieho účastníka vyplýva, že okresný súd na rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka aplikoval ust. § 150 ods. 1 OSP, pretože mal za to, že okolnosťou hodnou osobitného zreteľa je fakt, že vedľajší účastník vystupuje vo viacerých sporoch týkajúcich sa ochrany spotrebiteľov a teda jeho písomné vyjadrenia majú hromadný charakter, keďže sa jedná o opakované právne zastupovanie spotrebiteľov uvedeným vedľajším účastníkom. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok vedľajšieho účastníka, odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník vo svojom odvolaní dôvodne argumentoval tým, že aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP na rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka je v danom prípade neopodstatnená, pretože za okolnosť hodnú osobitného zreteľa nemožno považovať skutočnosť, že predmetné združenie na ochranu spotrebiteľov vystupuje aj v iných spotrebiteľských veciach ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa. Uvedené však nič nemení na tom, že krátenie trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je v danom prípade odôvodnené, aj keď podľa iného ustanovenia ako je uvedené v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku a to konkrétne podľa ust. § 150 ods. 2 OSP, pretože vzhľadom na výšku žalovanej sumy ide v danom prípade o takzvaný drobný spor (ust. § 200ea OSP), nakoľko predmet konania neprekročil sumu 1.000 €. Z uvedeného je zrejmé, že pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka mal okresný súd namiesto ods. 1 aplikovať ods. 2 ust. § 150 OSP, ktorý tiež umožňuje, aby súd (v prípade tzv. drobných sporov) krátil trovy konania, aj keď z iného dôvodu aký vyplýva z ods. 1 ust. § 150 OSP. Z uvedeného je ďalej zrejmé, že pokiaľ okresný súd krátil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia, tak je jeho rozhodnutie vo výroku vecne správne, a to bez ohľadu na nesprávne odôvodnenie tohto kroku okresného súdu v časti týkajúcej sa trov konania.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože tak navrhovateľ ako aj vedľajší účastník na strane odporkyne neboli v odvolacom konaní úspešní.

O veci rozhodol senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.